

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 4103/2019
24.12.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Катарине Манојловић Андрић и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., општина ..., чији је пуномоћник Милена Костић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство одбране, ВП .. Куршумлија, коју заступа Војно правобранилаштво – Одељење у Нишу, ради исплате накнаде зараде за прековремени рад, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 171/2019 од 23.09.2019. године, у седници већа одржаној 24.12.2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 171/2019 од 23.09.2019. године, као о посебној ревизији.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 171/2019 од 23.09.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П1 1814/2017 од 13.09.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужена да тужиоцу на име накнаде штете у виду неисплаћених зарада за рад дужи од пуног радног времена, за период од јануара 2014. године до августа 2015. године, исплати укупан износ од 296.884,92 динара, у појединачним месечним износима утврђеним изреком, са законском затезном каматом на сваки месечни износ наведеног периода, почев од последњег дана у месецу за претходни месец, па до коначне исплате. Ставом другим изреке, одбијен је приговор стварне ненадлежности суда да поступа по тужбеном захтеву тужиоца. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 171/2019 од 23.09.2019. године, одбијена је жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, позивајући се на члан 404. став 1. ЗПП.

Чланом 404. став 1. ЗПП прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног касационог суда, у конкретном случају нема места одлучивању о ревизији тужиоца, као о изузетно дозвољеној ревизији, јер не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, уједначавањем судске праксе, као ни новим тумачењем права, узимајући у обзир да је питање исплате накнаде трошкова за рад на терену, довољно разјашњено у судској пракси и да су, у том смислу, образложења побијаних пресуда за одлуку о одбијању тужбеног захтева, у складу су са судском праксом нижестепених судова и ревизијског суда у тумачењу и примени материјалног права (одлука Врховног касационог суда Рев2 3740/19 од 25.12.2019. године), с обзиром на изражени правни став нижестепених судова, да је тужилац поред додатног коефицијента од 20% остваривао и накнаду трошкова за рад на терену, те да та накнада коју је тужилац остваривао код послодавца искључује додатак за прековремени рад, тако да у овом случају нема потребе за изузетно дозвољеном ревизијом тужиоца у смислу члана 404. став 1. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП, ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу у овој врсти спорова, дозвољеност ревизије се оцењује на основу члана 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена уколико вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате накнаде на име прековременог рада поднета је суду 13.06.2017. године.

С обзиром да се у конкретном случају не ради о спору о заснивању, постојању и престанку радног односа, те да вредност предмета спора од 296.884,92 динара очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. став 2. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић